

Krokus en bij tussen Ezelsoren

sector zelf op zoek moet gaan naar een besmettingsbron. Daarnaast zou de RVV ook graag de beschikking hebben over de plaats van alle tijdelijke standen (bij reizen) en over de betreffende gegevens van niet-georganiseerde imkers.

Meldingsplicht

Genoemde wens van de RVV vraagt om verplichte registratie. Dat heeft ongetwijfeld meerdere voordelen, maar ook serieuze nadelen. Registratie kost

geld, zeker als dat door een andere instantie dan de bijenhouderij zelf gebeurt. Bovendien zal het snel paraat hebben van alle reisbewegingen een hele klus worden. Verplichtingen nopen tot controles; vaststelling van een overtreding noopt tot sancties. Ook dat ligt gevoelig bij hobbyisten. Als de kosten ook nog eens ten laste komen van de sector, zou dat wel eens kunnen leiden tot stoppen met de hobby en dat is het paard achter de wagen spannen. Gezien ook het geringe aantal uitbraken per jaar ziet de Bijenhouderij meer heil in een verplichte melding van de eigenaren van bijenvolken in een gebied dat gescreend moet worden, zodra een uitbraak is geconstateerd. Die meldingsplicht kan dan bekend worden gemaakt door een herhaalde oproep in de lokale en regionale dagbladpers. Hierdoor wordt het voortdurend bijhouden van een uitgebreide registratie van imkers en bijenstanden overbodig.

Follow-up

In een volgend artikel zal op de noodzakelijke preventie maatregelen worden ingegaan. Ontwikkelingen in het overleg met de overheid, voor zover die er zijn, kunnen dan ook gemeld worden.

bijen

neijd

CURSIEF

Rik Oldeven Weemoed

Vijftig jaar geleden waren miljonairs nog niet zo dik gezaaid als nu. Op een vraag van een journalist aan een nieuwbakken miljonair of hij zich rijk voelde, antwoordde hij ontkennend. 'Maar u hebt zich ongetwijfeld wel eens rijk gevoeld', drong de journalist aan. 'Jawel', was het antwoord, 'maar toen was ik nog lang geen miljonair. Ik was krantenjongen en verdiende 6 gulden per week. Omdat ik dat te weinig vond, wisselde ik van krant. Ik ging 12 gulden per week verdienen. Toen ik werd uitbetaald heb ik me voor het eerst en het laatst rijk gevoeld'. 'Maar daarmee was u nog geen miljonair', zei de journalist. 'Klopt', sprak de miljonair, 'maar het aardige van het miljonairschap zit hem niet in het miljonair zijn maar in het miljonair worden'. Met weemoed denk ik vaak terug aan mijn beginnertijd in de bijenhouderij. Van mijn eerste volkje heb ik de koningin nooit gezien. Op cursus kreeg ik mijn tweede volk. 'Zoek de koningin', gebod de leermeester. Ondanks de vele plaatjes uit de vele boeken wilde het wonder der herkenning maar niet plaatsgrijpen. 'Ze zit op dit raam', zei de meester. Ik liep met het raam de stal uit. Op het moment dat ik dacht de contouren van haar prachtige achterlijf gezien te hebben, riep een medecursist: 'Daar loopt hij'. Er verscheen een hand met een wijsvinger. Ik wilde niet, maar moest die volgen. En toen zag ik Haar ook. Ook mijn tweede koningin heb ik dus eigenlijk niet zelf ontdekt. Een ander deed het. Achter mijn rug. Mijn schrale troost was dat hij Haar Hij genoemd had. Niet veel later vond ik mijn derde koningin zelf. Ik zal Haar nooit vergeten. Al weer enkele jaren doe ik aan koninginnenteelt en ja hoor: imker zijn is mooi; imker worden is mooier. Nou die miljoenen nog.